

خود بزرگ بینی آفتی برای دینداری

انسان خرد مند کسی است که زمان ناتوانی و زمان نیرومندی را فراموش نکند؛ و در مسیر خود بزرگ بینی قرار نگیرد که بخواهد هر فضیلتی را به خودش نسبت دهد و یا اینکه هر کسی را از خود کمتر وبی ارزش تر وحقیر قلمداد کند.

انسان خرد مند کسی است که زمان ناتوانی و زمان نیرومندی را فراموش نکند؛ و در مسیر خود بزرگ بینی قرار نگیرد که بخواهد هر فضیلتی را به خودش نسبت دهد و یا اینکه هر کسی را از خود کمتر وبی ارزش تر وحقیر قلمداد کند.

محمد بن مسلم

«محمد بن مسلم» مردی ثروتمند از اشراف کوفه، و از اصحاب امام باقر (علیه السلام) و امام صادق (علیه السلام) بود. روزی امام باقر (علیه السلام) به او فرمود: ای محمد باید متواضع و فروتن باشی. وقتی محمد بن مسلم از مدینه به کوفه برگشت، ظرف خرما و ترازویی برداشت و درب مسجد جامع کوفه نشست و صدا می زد: هر کس خرما می خواهد بیاید از من بخرد (تا هیچ تکبری به او سرایت نکند). بستگانش آمدند و گفتند: ما را با این کار رسوا کردی. فرمود: امام مرا امر به چیزی کرد که مخالفتش نخواهم کرد؛ از این محل حرکت نمی کنم تا تمام خرمایی را که در این ظرف است بفروشم. بستگانش گفتند: حال که چنین است پس کار آسیابانی را پیشه خود کن. وی قبول کرد و شتر و سنگ آسیابی خرید و مشغول آرد کردن گندم شد، و با این عمل خواست از بزرگ بینی نجات یابد.

امام صادق علیه السلام فرمودند:

أَفَةُ الدِّينِ الْحَسَدُ وَالْعُجْبُ وَالْقَخْرُ؛

آفت دینداری حسد و خودبینی و فخر فروشی است.

کافی - ج2، ص307